

UUTISKIRJE 29.7.2026

ISRAEL: SEURAKUNNAN JAKAJA

ISRAEL: THE DIVIDING LINE IN THE CHURCH

Tänä päivänä riehuu hengellinen taistelu yhdestä kansakunnasta, joka on ainutlaatuinen historiassa. Tuo kansakunta on Israel.

Näyttää siltä, että kaikilla on mielipide Israelista – poliitikoilla, toimittajilla, vaikuttajilla, podcastin tekijöillä, julkkiksilla ja sosiaalisen median persoonallisuuksilla. Valitettavasti yksi harvoista paikoista, joista monet kristityt eivät kuule puhuttavan Israelista, on saarnatuoli.

Tuo hiljaisuus on tullut valtavan kalliiksi.

Israelin kysymyksestä on tullut aeurakunnan jakaja. Kokonaiset kirkkokunnat, raamattukoulut, seminaarit, pastorit ja kristilliset vaikuttajat ovat hylkäämässä raamatullisen näkemyksen Israelista ja korvaamassa sen teologisilla järjestelmillä, jotka kieltävät Israelin tulevaisuuden. Tämän seurauksena miljoonat kristityt ovat hämmentyneitä koskien Jumalan

suunnitelmaa juutalaisille, kun taas nuoremmat sukupolvet omaksuvat yhä enemmän Israelin vastaisia kertomuksia maallisilta ääniltä Raamatun totuuden asemesta.

Ongelman juuri: Korvausteologia

Sekaannuksen ytimessä on **korvausteologia**.

Korvausteologia opettaa, että Jumala on pysyvästi hyljännyt Israelin valittuna kansanaan ja korvannut sen seurakunnalla. Tämän näkemyksen mukaan seurakunta on perinyt Israelin liitot, lupaukset ja profeetallisen kohtalon, samalla kun juutalainen kansa menetti ainutlaatuisen roolinsa Jumalan lunastussuunnitelmassa hylkäämällä Jeesuksen Messiaanaan.

Päästäkseen tähän johtopäätökseen korvausteologian täytyy allegorisoida eli hengellistää Jumalan selkeät ja kirjaimelliset upaukset Israelille ja tulkita ne uudelleen lupauksiksi seurakunnalle. Seurakunnasta tulee "Uusi Israel" tai "Todellinen Israel", kun taas etnisellä Israelilla ei muka ole enää erillistä tulevaisuutta Jumalan ohjelmassa.

Tämä ei kuitenkaan ole pelkkä teologinen erimielisyys.

Sillä on ollut suunnattomia historiallisia seurauksia.

Opettamalla, että juutalainen kansa menetti liittoasemansa Jumalan edessä, korvausteologia on tarjonnut teologisen pohjan vihamielisyydelle juutalaisia kohtaan. Se kuvaa juutalaisten kärsimystä todisteena Jumalan hylkäämisestä sen sijaan, että tunnustaisi Jumalan varjelleen Israelin sen tulevaa ennallistamista varten ehdottomien lupaustensa mukaisesti.

On syytä selventää, että monet korvausteologiaa kannattavat kristityt eivät ole henkilökohtaisesti antisemiittejä. Monet rakastavat vilpittömästi juutalaisia ja haluavat nähdä heidän tulevan uskoon Kristukseen, mutta itse teologinen järjestelmä on rakenteellisesti vahingollinen, koska se kieltää Jumalan Israelille antaman identiteetin, liiton lupaukset ja profeetallisen tulevaisuuden.

Väärä teologia tuottaa aina väärän ajattelun.

Ja väärä ajattelu tuottaa usein väärää käyttäytymistä.

Historia vahvistaa tämän. Suuressa osassa kristillistä Eurooppaa tämä teologinen viitekehys auttoi oikeuttamaan juutalaisten syrjintää, pakkokäännätyksiä, karkotuksia ja vainoa. Vaikka holokaustin taustalla oli ensisijaisesti natsien rotuideologia eikä kristillinen teologia, korvausteologisia vaikutteita sisältäneet vuosisatoja jatkuneet juutalaisvastaiset opetukset auttoivat luomaan kulttuurin, jossa tällaiselle vihalle löytyi hedelmällinen maaperä.

Raamatuntutkija Thomas Ice totesi osuvasti:

”Missä tahansa korvausteologia on kukoistanut, juutalaisten on täytynyt paeta turvaan. Missä tahansa tällainen näkemys on levinnyt, se on aina johtanut antisemitismiin.”

Samoin kirjoittaa tohtori Gary Hedrick:

”Korvausteologia on tarjonnut pohjan kaikenlaisille juutalaisväestöä kohtaan tehdyille ilkeydelle, vainoille ja julmuuksille kautta kristillisen historian.”

Viime kädessä tässä keskustelussa on kyse paljon muustakin kuin Israelista.

Kyse on Jumalan luonteesta.

Jos Jumala voi peruuttaa pysyvästi ehdottomat liitonsa Abrahamin, lisäksi, Jaakobin, Daavidin ja Israelin kohdalla, niin Hänen lupauksensa eivät ole enää ehdottomia. Paavali kuitenkin julistaa luvussa Room. 11, että *”ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu.”* (Room. 11:29). Jumalan uskollisuus Israelia kohtaan osoittaa Hänen uskollisuutensa jokaista uskovaa kohtaan.

Seurakunnan hiljaisuus on luonut tietotyhjiön.

Valitettavasti monet seurakunnat ovat lopettaneet Israelista opettamisen kokonaan.

Olipa syynä korvausteologia, seurakuntakasvun liike, etsijäystävällinen liike, päämäärätietoinen liike, tai vain pelko loukata ihmisiä, lukemattomat pastorit välttelevät aihetta täydellisesti.

Kun pastorit lopettavat opettamisen, joku muu täyttää tyhjiön.

Juuri näin on käynyt.

Nykyään miljoonat milleniaalit ja Z-sukupolvi muodostavat mielipiteensä

Israelista ei Raamatun vaan internet-persoonallisuuksien, poliittisten kommentaattoreiden, podcastaajien ja some-vaikuttajien kautta.

Sellaiset nimet kuin Tucker Carlson, Megyn Kelly, Candace Owens, Nick Fuentes, Tate -veljekset, Cenk Uygur, Ana Kasparian, Stew Peters, Kanye West, Jake Shields, Shawn Ryan, Dave Smith ja lukemattomat muut muokkaavat nyt keskustelua Israelista kokonaiselle sukupolvelle.

Tulevatko nämä äänet poliittiselta oikeistolta vai vasemmistolta, on sivuseikka.

Seurakunta hylkäsi keskustelun. Kulttuuri astui sisään.

Ja nyt nuoria kristittyjä opettaa enemmän YouTube kuin Raamattu.

Sen pitäisi huolestuttaa syvästi jokaista pastoria.

Israel on myös Amerikan suurin strateginen liittolainen

Vaikka joku hylkäisi raamatulliset syyt Israelin tukemiselle, strateginen perustelu on ylivoimainen.

Olen haastatellut Israelin suurlähettiläs Yoram Ettinger'iä useaan otteeseen, ja yksi hänen toistuvasti esittämänsä seikka on mahdoton sivuuttaa:

”Israel ei ole Amerikan hyväntekeväisyyskohde. Israel on yksi Amerikan suurimmista strategisista investoinneista. Israelin pitäminen liittolaisena Lähi-idässä on kuin Yhdysvalloilla olisi pysyvä lentotukialus tai yksi Lähi-idän suurimmista sotilastukikohdista.”

Se 3,8 miljardin dollarin vuotuinen summa, jota kriitikot kutsuvat ”ulkomaanavuksi”, tuottaa Yhdysvalloille poikkeuksellisen hyvän tuoton sijoitetulle pääomalle.

Israel toimii Amerikan pysyvänä strategisena liittolaisena maailman epävakaimmalla alueella ilman, että Amerikan tarvitsee sijoittaa sinne pysyvästi valtavia määriä joukkoja.

Esitä itsellesi yksinkertainen kysymys.

Kenen haluaisit mieluummin ottavan mittaa Iranista, Hizbollahista, Hamasista, Houthi-kapinallisista, ISIS:stä ja muista radikaaleista islamilaisista terroristijärjestöistä?

Yhdysvaltain sotilaidenko?

Vai Israelin puolustusvoimien?

Jokainen Israelin sieppaama ohjus...

Jokainen purettu terroristiverkosto...

Jokainen paljastettu Iranin asejärjestelmä...

...on yksi uhka pois niistä, jotka amerikkalaisten joukkojen on ehkä jonakin päivänä kohdattava.

Israel taistelee etulinjassa, että Amerikan ei tarvitsisi.

Yoram Ettinger'in mukaan hyödyt ulottuvat vielä pidemmälle.

<https://theettingerreport.com/us-aid-to-israel-windfall-not-burden-for-us-taxpayers/>

Ettinger huomauttaa: Toisin kuin maat, jotka vain ostavat amerikkalaisia aseita, Israel itseasiassa käy sotia niiden kanssa ja antaa sitten arvokasta taistelukenttäpalautetta suoraan Yhdysvaltain armeijalle ja Amerikan puolustusalan urakoitsijoille.

Israelin operatiivinen kokemus F-35-hävittäjästä auttoi tunnistamaan laitteisto- ja ohjelmisto-ongelmia vuosia ennen, kuin ne muuten olisi löydetty, mikä on saattanut säästää Yhdysvalloille 10–20 vuotta tutkimus- ja kehitystyötä sekä miljardeja dollareita.

Arrow-ohjuspuolustusjärjestelmien ja David's Sling -järjestelmän yhteinen kehittäminen on vahvistanut Yhdysvaltojen ohjuspuolustusteknologiaa, mukaan lukien THAAD- ja Patriot-järjestelmät.

Israelin todellinen taistelukokemus Irania ja hutheja vastaan on tarjonnut taistelukenttätestejä, joita mikään rauhanajan sotaharjoitus ei voisi jäljitellä, mikä on johtanut parantuneisiin amerikkalaisiin aseisiin ja miljardien dollarien arvoisiin uusiin puolustussopimuksiin.

Kuten suurlähettiläs Ettinger on huomauttanut, Israel toimii Amerikan suurimpana taisteluissa testattuna tutkimus- ja kehityskeskukseksi.

Se hyödyttää paitsi Amerikan armeijaa myös sen taloutta.

Israelissa toimii myös yli 250 tutkimus- ja kehityskeskusta, joissa toimivat amerikkalaiset yritykset, kuten Intel, NVIDIA, Apple, Google, Microsoft, Amazon, Cisco, IBM, Dell ja monet muut.

Yhdysvaltojen ja Israelin suhde ei ole yksisuuntainen katu.

Ettinger'in mukaan kyseessä on yksi Amerikan historian molempia osapuolia eniten hyödyttävistä strategisista liittoutumista.

<https://theettingerreport.com/us-aid-to-israel-windfall-not-burden-for-us-taxpayers/>

Mutta tukemme ei ole viime kädessä poliittista

Niin tärkeitä kuin nämä strategiset edut ovatkin, kristityt tukevat Israelia paljon suuremmasta syystä.

Tuemme Israelia, koska Jumala on puhunut. Tukemme perustus ovat Jumalan neljä ehdotonta liittoa Israelin kanssa.

Aabrahamin liitto takaa Israelin valinnan.

Maaliitto takaa Israelille pysyvän omistusoikeuden maahan.

Daavidin liitto takaa, että Messias hallitsee Israelia ikuisesti Daavidin valtaistuimelta.

Uusi liitto takaa Israelin tulevan kansallisen pelastuksen ja hengellisen ennallistamisen.

Yhtään näistä liitoista ei ole koskaan peruutettu. Yhtään ei ole siirretty seurakunnalle.

Paavali selittää tämän kauniisti luvussa Room. 11.

Pakanauskovat on armollisesti oksastettu niihin hengellisiin siunauksiin, jotka virtaavat Israelin liittojen kautta.

Me olemme **osallistujia**.

Me emme ole **ohittajia**.

Seurakunta ei ole korvannut Israelia. Jumalalla on edelleen loistava tulevaisuus kansalle, jonka Hän valitsi Aabrahamin kautta.

Herätyshuuto seurakunnalle

Seurakunnan on herättävä.

Jos pastorit jatkavat vaikenemista, seuraava sukupolvi saa edelleen teologiansa vaikuttajilta Raamatun asemesta.

Seurakunnan on jälleen kerran opetettava, kuinka tärkeä rooli Israelilla on Raamatunprofetiassa. Pastorien on selitettävä, miksi Israelin nykyajan

jälleensyntyminen on tärkeää. Heidän täytyy opettaa Aabrahamin liittoa, maaliittoa, Daavidin liittoa ja uutta liittoa.

Heidän täytyy saarnata Roomalaiskirjeen lukuja 9–11 sensijaan, että selittävät ne pois.

Heidän on osoitettava seurakunnilleen, että Jumala pitää lupauksensa täsmälleen sellaisina, kuin Hän ne antoi.

Valitettavasti korvausteologiaan sitoutuneet seurakunnat eivät todennäköisesti tule seisomaan rinnallamme tässä hengellisessä taistelussa. Monissa tapauksissa ne ovat jo omaksuneet teologisen viitekehyksen, joka luonnostaan synnyttää välinpitämättömyyttä – tai toisinaan jopa vihamielisyyttä – Israelia ja juutalaisia kohtaan.

Rehellisyyden nimissä on kuitenkin sanottava, että poikkeuksiakin on.

On vilpittömiä pastoreita ja uskovia, jotka kannattavat korvausteologiaa, mutta tukevat silti Israelin demokratiaa, arvostavat sen strategista merkitystä, rakastavat juutalaista kansaa ja kaipaavat näkevänsä heidän kääntyvän uskoon Jeesukseen Kristukseen.

Kiitän Jumalaa noista veljistä ja sisarista. Mutta he ovat poikkeus – eivät sääntö.

Korvausteologian yleisenä suuntauksena on johdonmukaisesti ollut tulkita uudelleen Jumalan lupaukset, vähätellä Israelin profeetallista tulevaisuutta ja heikentää seurakunnan päättäväisyyttä seisoa Jumalan liiton kansan rinnalla.

Tämä ei ole vain väittelyä teologisista järjestelmistä. Kyse on siitä, tarkoittaako Jumalan Sana sitä, mitä se sanoo.

Pitääkö Jumala ne ehdottomat lupaukset, jotka Hän antoi Aabrahamille, lisakille, Jaakobille, Daavidille ja Israelin kansalle? Vai tulkitseeko Hän nuo lupaukset jälkikäteen uudelleen ja antaa ne jollekin toiselle?

Vastaus määrittää paljon enemmän kuin vain näkemyksesi Israelista. Se määrittää, voidaanko Jumalan lupauksiin ja uskollisuuteen luottaa.

Seurakunnalla ei ole enää varaa vaieta. Israel ei ole sivuseikka.

Israel on Jumalan profeetallisen ohjelman keskipisteessä.

Ja jos seurakunta ei opeta totuutta Israelista, joku muu opettaa mielellään seuraavalle sukupolvelle valhetta.